

AŤ NÁM VŠEM NA PODZIM PADNE ŠESTKA

LEPŠÍ ŽIVOT V NAŠEM DVOJMĚSTÍ

V minulém čísle našich volebních novin jsme referovali především o tom, co jsme za osm let pro město udělali. Co se nám povedlo, na co jsme se soustředili, co se nám dařilo více a co méně a jakým způsobem jsme k daným rozhodnutím dospěli.

Podařilo se nám získat i více než nezbytných 1 400 souhlasných podpisů, potřebných pro to, abychom se jako nepolitické hnutí mohli letošních komunálních voleb zúčastnit. Za získanou podporu moc děkujeme. Sbírání podpisů nebylo snadné a získali jsme mnoho podnětů a impulsů pro naše další cíle a byla to nejlepší distanční předvolební kampaň. Vzhledem k tomu, že nutný počet podpisů sbíráme jako jediné hnutí ve městě, svědčí to o naší nepolitčnosti, na čemž si velmi zakládáme. Nemusíme se opírat o rozhodnutí celostátních stranických sekretariátů a řídit se usneseními sněmů celostátních stranických struktur. V tomto směru jsme naprosto svobodní a jediné, čím se řídíme, jsou vaše přání a potřeby. Další nespornou devízou je fakt, že si celou kampaň financujeme čistě z vlastních zdrojů, díky osobním příspěvkům lidí z našeho hnutí.

V pokračování naší snahy o vaše volební hlasy v komunálních volbách ve dnech 23.–24. 9. se spíše soustředíme na to, co máme v hlavách pro další čtyřleté období a jak bychom co nejlépe uspokojili přání a potřeb občanů našeho dvojměstí. Máme osmiletou zkušenost a v čele naší kandidátky máme silného lídra, stávajícího místostarostu Petra Soukupa.

Jsmo si vědomi toho, že v našem městě po osmi letech obvykle přichází změna, ale jsme pevně přesvědčeni o tom, že jsme po vás dělali maximum. Během uplynulých osmi let jsme byli otevřenou radnicí a nemalé úkoly nás čekají i mezi roky 2022–2026. Rádi bychom dotáhli řadu rozdělaných projektů do konce, tak abychom naplnili naše sliby z předchozích let. V první řadě se blíží do finále největší investiční akce, jak z hlediska objemu, tak z hlediska výše předpokládaných financí: intenzifikace čistírný odpadních vod a výstavba tělocvičny při ZŠ Palachova. Vedle toho řešíme možnou výstavbu další základní školy, protože kapacity stávajících jsou přeplněny. Mělo by jít o svazkovou školu, do jejíž stavby by se měly zapojit i okolní obce. Vhodný pozemek

JSME TÝM

více na straně 3

VOLEBNÍ PROGRAM

více na stranách 6–8

KAPACITA ŠKOL A ŠKOLEK

více na straně 14

PODPORA SPOLKŮ

více na straně 21

LEPŠÍ ŽIVOT V NAŠEM DVOJMĚSTÍ

(pokračování ze str. 1)

Ostrůvek bude klidovou zónou města

město má v boleslavské ulici Třebízského. S financováním by měl pomoci stát, kraj, okolní obce, ale budeme se snažit o maximální možné zapojení dalších dotačních titulů, tak, aby byl městský rozpočet zatížen co nejméně. Ve hře je i lokalita Vrábí, ale tady vhodný pozemek není zatím k dispozici. Sledujeme i situaci v mateřských školách, ta je prozatím vyřešena, ale rozhodně nesmíme zaspát. Dotáhnout chceme i další rozdělané akce. Především kulturní prostor Orlovna, smuteční síň na boleslavském hřbitově a cyklistické přemostění Labe, kde máme

projekt i příslibenou dotaci. Moc rádi bychom zahájili i přestavbu „Vyššího hrádku“ na novou ZUŠ, ale víme, že bez vhodného dotačního titulu to nezvládneme.

Ve světle značných investičních nákladů se soustředíme na rekonstrukci dalších komunikací rovnoměrně na pravém i levém labském břehu. Velkou pozornost chceme věnovat i chodníkům, kde máme vůči obyvatelům značných dluh, a společně s vámi si přejeme, aby komunikace byly v lepší kondici. Výstavbou skleníků a rekonstrukcí Plantáže se opět o kousek zvelebí náš zámek a jeho okolí. Lhostejná nám není vaše bezpečnost, a to jak z hlediska dopravy, tak z pohledu ochrany osobní integrity a majetku.

Dopravě bychom chtěli ulehčit zavedením tzv. „školních busů“, zejména v ranní špičce, a dovybudováním vhodných ploch pro bezpečné parkování u škol. U ZŠ Na Výsluní – parkoviště u hřiště, u ZŠ Palachova – parkoviště u starého nádraží, u ZŠ St. Boleslav pak využitím plochy před Orlovnou a jejím okolím. Věnovat se dále budeme i zlepšení parkování a zklidnit bychom chtěli i celkovou dopravní situaci ve městě. V Boleslavi by k tomu mohl pomoci dopravní terminál u kasáren, s čímž souvisí přemístění autobusového nádraží z městského centra.

Velkou pozornost věnujeme i podpoře zdravotnické péče, a to zejména vypsáním tzv. „zdravotnických grantů“ zaměřených na podporu místní nemocnice, ale i dalších zdravotnických zařízení a ordinací, tak aby byla postupně optimalizována zdravotnická síť ve městě.

Nadále budeme podporovat sportovní, společenský a kulturní život ve městě a podporovat ho minimálně tak jako v minulosti. Větší pozornost chceme věnovat i brandýskému a letnímu kinu. Věříme, že se to vše s vaší pomocí povede.

VŽDYCKY JSME BYLI TÝM, LETOS OPĚT S NOVÝMI TVÁŘEMI A NÁPADY

Nepolitické uskupení „Naše dvojměstí“ je na místní komunální scéně již 8 let. V průběhu této doby jsme dali dohromady partu skvělých lidí toužících po změnách ve městě. Při plnění našich volebních cílů jsme se opírali o významné osobnosti našeho souměstí, které obětovaly mnoho volného času pro to, aby se vám tu lépe žilo. V průběhu let 2014–2022 se v našem týmu vystřídal řada osob. Někteří lidé odešli, jiní zase přestoupili do jiného politického dresu, aby se mohli prosadit jinde. Další zestárlí nebo dali přednost jiným koníčkům, než je práce pro polabské městečko.

Osa týmu však zůstala a je tvořena lidem Petrem Soukupem, Petrem Popelkou, Petrem Čeňkem a Tomášem Bendou. Ženské pohlaví je zastoupeno Míšou Motlíčkovou a ředitelkou MŠ Pražská Monikou Fantovou. Mimoto jsme letos okysličili krev Našeho dvojměstí mladšími ročníky, ale i staršími a populárními osobnostmi, pro které je věk jen a jen statistické číslo. Marek Sklenář posílil naše hnutí jako zkušený organizátor obrovských kulturních a společenských akcí nejen pro město. Jsme rádi, že se k nám přidala Jesika Liptáková, výrazná individualita komunity „Space klub“, mající za sebou vybudování skateparku nebo festival Houšťák a řadu dalších akcí. Dalším oživením je veslař Honza Havlíček se zajímavými postřehy o životě u Labe, a to nejen na loděnici. Neokoukanou tvář je i Julie Spieszová oplývající zkušeností ze sociální oblasti. Jsme potěšeni, že změny ve městě především na poli sportovním chce realizovat staroboleslavský tělocvikář a florbalista Jakub Ších. Erudované pohledy pro oblast školství nám nabízí zástupkyně ředitele ZŠ Na Výsluní Alice Kubálová. Další mladou tvář je fotbalové jméno Marek Moravský a svými názory i fotografiemi se snaží prosadit i Luboš Burian.

Seniorskou část obyvatel bude zastupovat bývalá hlavní matrikářka Anna Hatašová, společně s manžely Zítovými, bývalou ředitelkou ZŠ Na Výsluní Ninou Kolářovou a nestárnoucí hvězdou místní rockové scény Vaškem Bartoníčkem. Petr Kukul je básníkem a literární osobností píšící o obyčejném životě v našem dvojměstí a jeho tweety patří k těm nejlepším v republice. Kromě toho nás podporuje řada dalších osobností a známých lidí z města, kteří se nám svěřují se svými problémy a často návody, jak by se tu dalo žít lépe.

Důležité je, že dohromady tvoříme partu lidí se stejnými názory a podobným náhledem na život na obou labských březích a chceme vás především spojit, nikoliv rozdělovat. Tak tomu bylo vždy.

Šestka je naše číslo roku 2022

Získáním téměř 1 600 podpisů jsme se přebrodili k volbám

(MÍSTO)STAROSTA DO (NE)POHODY

Petr Soukup je lídrem „Našeho dvojměstí“. Petr se postupně etabloval do nejvyšších pater komunální politiky v našem městě. Srdcem boleslavák, člověk poctivý, akční a velmi pracovitý. Na radnici přinesl velmi svěží vítr.

Petře, titul sis vymyslel sám. Co tím chceš říct? Jsi spíš do pohody nebo nepohody?

Kdo mě zná, ví, že mám rád lidi, zábavu, dobrou náladu a že zbytečně nevyhledávám spory. Nadpisem jsem spíš chtěl poukázat na to, že ty dva roky, co jsem místostarostou města, byly nešťastné. Zní to neuvěřitelně, ale téměř polovinu mého funkčního období panoval v ČR nouzový stav! Nejdřív kvůli covidu, pak přišla válka na Ukrajině. Přesto se spousta věcí povedla, takže v nepohodě by to šlo. Přál bych si ale vést město také ve šťastnějších časech.

Co se tedy dle tvého názoru i přes komplikovanou dobu podařilo?

Celá řada věcí. Asi bych ale začal z druhé strany. Často slyšíme nebo čteme, co všechno se nepovedlo. Není divu. Opozice je velmi stmelená a koordinovaná. Stojí za ní místní developer, který pro potřeby napadání práce radnice koupil největší Facebookovou skupinu „O čem se mluví“, odkud mě následně vyrazili, abych nemohl argumentovat. Vydává rádoby seriózní měsíčník Lokál Brandýsko a dává tak negativním zprávám obrovský prostor. I přesto za naší práci není žádný skandál. Rád bych proto tyto „kauzy“ vysvětlil.

Co přesně máš namysli? Napadá mě Sedmíkráskov, skatepark, parkovací dům. Ještě něco negativního podle tebe ve veřejném prostoru rezonuje?

Myslím, že docela trefa. Začnu odzadu.

Parkovací dům:

Parkovací dům už ze své podstaty nemůže být nějakou super sexy investicí. Je to prostě obrovská garáž. Zlí jazykové se však snaží z projektu udělat naprosto předraženou, špatně umístěnou stavbu u nefunkční trati. Dokonce padají nesmysly typu, že jsme mohli mít místo parkovacího domu raději školu. Za těch 40 milionů, které město platilo ze svého, bych chtěl onu bájnou školu vidět. Mimochodem, současná radnice investovala za poslední léta do školství ve městě něco kolem půl miliardy a pomocí přístaveb a rozšíření vznikla de facto celá jedna nová škola.

Ale zpět k P+R. Třípodlažní parkování pro 316 aut vyšlo na 140 milionů. Čtyřicet platilo město, 100 milionů pokryla dotace – 100 milionů do majetku města! Tohle by se mělo slavit a ne napadat. I kdyby nastal ten nejčernější scénář a dva tři roky parkovací dům prodělával třeba 60 tisíc měsíčně, bavíme se o tom, že do majetku města nepřítelko 100 milionů, ale „pouze“ 98.

Nedávno jsem zaparkoval v přízemí, u auta zapnul stopky a šel městem. Na vlakové trati Čelákovice – Neratovice je člověk od auta za rovnou minutu. K nejbližšímu autobusu do okolních obcí jsem šel minuty dvě a přímý autobus na Prahu znamená tři minuty chůze. Na brandýském náměstí jste pěšky za šest minut. To není zlé a absolutně popírám, že by byl parkovací dům někde daleko za městem, jak se jeho mediální obraz mylně utvořil. Uvidíte, že si svoje uplatnění v budoucnu najde.

Sedmíkráskov a další výstavba:

Příběh se začal psát v roce 2014, kdy ODS na svém posledním zasedání zastupitelstva schválila nový územní plán. Ten sice plochu, kde má 321 bytů vzniknout, nazval „Bydlení v rodinných domech“, ale ve specifikacích povoloval bytovky. Proto jsem jeho obrovským kritikem a snažím se ho všemožně napravit. V roce 2018 schválila rada města plánovací smlouvu pro tento projekt. Na vysvětlenou – smlouva popisuje způsob připojení na kanalizaci, vodu, komunikace a upravuje, co se v budoucnu předá městu. Nejedná se o stavební povolení, nic takového, jak se snaží opozice mystifikovat.

Smlouva navíc obsahuje protiplnění městu ve formě stavby školky v ceně cca 13 milionů korun. Celý ten humbuk kolem Sedmíkráskova mě přivedl k myšlence vytvořit dokument, který by upravoval vztahy developerů a města. Zásady pro výstavbu, jak byl dokument později nazván, jsme sestavovali společně s architektkou města Klárou Houštickou, za což jí velmi děkuji. Dodnes za námi jezdí zastupci obcí, abychom jim poradili, jak na to.

Zařadí se Petr Soukup mezi další starosty města?

Výsledkem je stav, že pokud by Sedmíráskov vznikl až po vydání Zásad pro výstavbu, zaplatil by příspěvek obci na občanskou vybavenost více než 50 milionů korun. Musel by to ale stihnout před korekcí územního plánu, která proběhla letos. Dnes už by tento projekt vzniknout nemohl. Díky omezení počtu bytových jednotek na hektar by byl maximálně zhruba poloviční. Přesto se všude možně dočtete, že se za posledních osm let s územním plánem nic nestalo. Smutné, když si představím, kolik bylo za změnami práce.

Skatepark:

O skateparku se ve městě hovořilo neskutečně dlouho, už od devadesátých let. Velmi to zkrátím. Projekt vyhrál suverénně anketu PRima nápad a byl poslán do realizace. V průběhu příprav stavby jsme se sešli v širokém kolektivu se stavebním úřadem, který deklaroval, že není potřeba stavební povolení, ale pouze územní rozhodnutí. A tak jsme skatepark po těch desítkách let vyšvihli. Je malý, ale šikovný.

Potom přišel tlak veřejnosti, petice o asi 30 podpisech, že park ruší hlukem, že je postaven bez povolení, a tak dále. Stavební úřad předal případ do jiného města, aby vyloučil svoji podjatost, protože sice nepatří pod město, ale sídlí ve stejné budově. Samozřejmě už složka obsahovala i všemožné velmi sofistikované námítky odpůrců, takže rozhodování nebylo jednoduché. Konečný verdikt zněl, že stavební povolení je potřeba. A tak se ze skateparku stala černá stavba. Co to znamená? Nic moc. Stavební povolení se právě dodělává, skatepark zůstane pořád stejný, jen se zbytečně celou sezónu nemůže legálně užívat. Škoda. Mám pocit, že se to celé děje jen proto, aby se náhodou něco nepovedlo. Pro příště musíme být obezřetnější.

Petře, tuším, že už nemáme moc prostoru. Je tedy něco, čím by ses chtěl pochlubit?

Chlubení je teď před volbami všude strašně moc. Dokonce jsou zde případy, kdy se lidi chlubí něčím, na co neměli vliv. To je ošklivé.

Dobře, tak jinak. Zkus vyjmenovat tři věci, které se povedly.

Za úspěch považuji výše zmíněné Zásady pro výstavbu a úpravy územního plánu. Obojí pomáhá velmi významně chladit výstavbu ve městě a získávat prostředky na rozvoj občanské vybavenosti.

Povedlo se vyčlenit milion korun na rozvoj zdravotní péče ve

městě, která v minulosti podporu neměla. Byly otevřeny dvě nové ordinace praktického lékaře – jedna v Brandýse, jedna v Boleslavi. Obě berou nové pacienty. Kapacitu též rozšíří stávající pediatrička, která se stěhuje do větších prostor a posiluje personál.

Mám radost z nákupu kajakářského kanálu, který jsme získali od soukromníka a věřím, že ho bude město dále rozvíjet a zachová pro další generace unikátní sportoviště, za které by jiná města dala jmění.

Chceš něco vzkázat spoluobčanům, voličům?

Snad jen šťastnou ruku při výběru kandidátů. Ať vyhraje ten nejlepší. A hlavně, ať už je to za námi.

Vždy s úsměvem na skále i v úřadu

NAŠE DVOJMĚSTÍ – KLÍČOVÉ PRIORITY NA OBDOBÍ 2022–2026

Chceme na další čtyři roky napnout síly a energii ve prospěch občanů jednoho z nejúspěšnějších měst v České republice. Nestojíme o konflikty, toužíme po zastupitelském smíru. Chceme žít ve městě, kde se Vám i nám bude dobře spát. Neděláme a nebudeme dělat politiku kuloárních jednání a privátních zájmů a budeme naslouchat Vaším názorům. Proto tu Naše dvojměstí bylo, je a bude.

Transparentní komunikace

O městě, jeho chodu a **aktuálních informacích máte právo vědět vše**. Materiály pro jednání rady města jsou dostupné všem zastupitelům bez rozdílu, což v komunální politice není zcela obvyklé. **On line přenosy ze zasedání zastupitelstev budou pokračovat**, tak jak jste zvyklí.

Budeme **pokračovat v transparentním způsobu komunikace**. Ve všech výběrových řízeních při dominantních zakázkách města postupujeme otevřeně a do komisí pro výběrová řízení na finančně náročné akce **zveme i opozici**; tak jak jsme to činili uplynulé čtyři roky.

Podařilo se nám vytvořit funkční komunikační kanál – **městský facebookový účet**, který hodláme nadále provozovat. Budeme **podporovat participativní rozpočet města**. Byli jsme jeho zakladateli a díky tomu jsme získali mnoho zajímavých podnětů od obyvatel.

Investice a hospodaření města

Dokončíme započaté klíčové investice města (sportovní halu ZŠ Palachova, intenzifikaci čistírny odpadních vod, kulturní dům Orlovna, smuteční síň na hřbitově ve Staré Boleslavi). Podle finanční a rozpočtové situace postupně zahájíme další akce. Připravili jsme projekt na **přestavbu Vyššího hrádku pro potřeby Základní umělecké školy Brandýs nad Labem-Stará Boleslav**. Vše vážně na finanční náročnosti (cca 150 mil. Kč) tohoto projektu. Doposud jsme nenašli dotační titul, který by nám pomoh při financování tohoto projektu. Je hotové výběrové řízení na rekonstrukci chodníků za cca 30 mil. Kč. Každý rok plánujeme **uvolnit na opravu chodníků cca 10 mil.** a dů-

sledně se řídit kritériem počtu obyvatel dané lokality a stavem chodníku.

Během uplynulých čtyř let se podařilo vytvořit ucelený a komplexní seznam všech městských nemovitostí, a je to skvělý podklad pro nakládání s majetkem města. Díky tomu budeme **postupně renovovat a racionalizovat majetek města**, jehož provoz stojí město nemalé prostředky. **Jako nezbytné se ukazuje snižování energetické náročnosti městských budov**, které chceme řešit navýšením podílů obnovitelných zdrojů energie. Jako nebytné se jeví **vytvoření energetické koncepce města a strategie nákupů plynu a elektrické energie**. S majetkem města budeme efektivně hospodařit a budeme udržovat dostatečnou finanční rezervu.

Dokončíme halu ZŠ Palachova

Budeme otevření a transparentní

V rozvojových lokalitách budeme usměrňovat výstavbu, tak aby to bylo přijatelné pro všechny

Řízený rozvoj města

Růst ani rozvoj města nelze zastavit, ale musíme ho lépe usměrňovat, tak jak jsme započali díky zřízení výboru pro rozvoj města, kde je paritní zastoupení všech zastupitelských subjektů. Výbor vypracoval Zásady pro rozvoj města. Těmi se budeme řídit i nadále a postupně je budeme aktualizovat. Revidujeme minulým vedením města nezvládnutý územní plán z roku 2014. Jednáme se současnými majiteli pozemků a **usilujeme o optimalizaci developerských projektů** jak z hlediska investora, tak z hlediska obyvatel města. Budeme pokračovat v důsledném naplňování **plánovacích smluv upravujících vztah města a investorů.** Současně budeme citlivě **pracovat na změnách územního plánu,** s ohledem na zájmy a oprávněné požadavky občanů.

Školství

Netěší nás, že jsme v disciplíně vytváření nových kapacit v základních školách a školkách porazili předchozí vedení města poměrem **245:0 ve školkách a 410:0 ve školách.** Mnoho starostí by tak odpadlo mladým rodinám, pokud bychom v tomto směru mohli navázat na nějakou činnost předchozího vedení. **Budeme usilovat o otevření další školy svazkového typu ve Staré Boleslavi, kde má město připravený pozemek.** Ve hře je i výstavba další školky na Vrábí. **Chceme, aby se děti mohly vzdělávat tam, kde se cítí dobře, a ne tam, kde na ně zbude místo,** i když to pro okolní vesnice nemusí být vždy příjemné.

Připravili jsme projekt **na přestavbu Vyššího Hrádku pro potřeby základní umělecké školy.** Vše vázne na finanční náročnosti (cca 150 mil. Kč) tohoto projektu. Doposud jsme nenašli dotační titul, který by nám pomohl při financování to-

hoto projektu, který by neměl sloužit jenom ZUŠ, ale i dalším kulturním spolkům. Uvolněné prostory po ZUŠ by mohlo využít základní školství.

Bezpečnost

Chceme, abyste se v kteroukoliv denní dobu **cítili bezpečně na silnicích, doma i jinde.** Do tohoto úkolu zapojujeme více městskou i celostátní policii. Ke klidu ve městě by měl přispět i postupně modernizovaný a do provozu zaváděný kamerový systém. **Upravujeme a budeme pokračovat v úpravě lokálního dopravní značení tak, aby bylo bezpečné a pro občany přijatelné a srozumitelné.** Úsekové rychlostní radary jsme zajistili pro příjezdové komunikace Kostelecká, Královická, Mělnická. **Není od věci tyto radary umístit i na dalších příjezdových komunikacích (Vestecská, Boleslavská, Pražská).** Přemostěním Labe umožníme bezpečné cyklistické spojení obou měst.

Doprava a parkování

Dopravu a parkování jsme začali řešit a budeme v tom pokračovat, i když si uvědomujeme, že vyřešit parkování ve městě není snadné a nemůžeme vyhovět každému. Čas ukáže oprávněnost **parkovacího domu** u nádraží v Brandýse, postaveného s využitím dotace ve výši 100 mil. Kč. **Hledáme možnosti pro jeho další využití** (volný průchod k poliklinice, vytvořením přímé průchozí cesty kolem garáží na Kralupské aj.) Pro zklidnění dopravy v ranní špičce se budeme snažit **využít autobusovou dopravu pro cestování dětí do škol a vylepšíme parkovací kulturu u jednotlivých školních zařízení.** Pro ZŠ Na Výsluní

Prioritou je navýšení kapacity základního školství

Úsekové radary na příjezdových komunikacích

Dáme novou tvář kurhovým objezdům

Budeme dbát o život seniorů a jejich pohodu

Revitalizovaný park Na Dolíku jako inspirace pro další zelené plochy

je připraven projekt parkoviště v prostoru mezi židovským hřbitovem a hřištěm pro cca 100 aut, s možností příchodu do školy od fotbalového hřiště. U ZŠ Palachova využijeme prostor starého nádraží, které město odkoupilo do svého majetku s prioritou pro školní parkování a návštěvníky budoucí haly. **V boleslavské části města budeme ve spolupráci s krajem podporovat vznik autobusového a parkovacího terminálu u kasáren.** Odlehčíme tak boleslavským ulicím.

Životní prostředí

Budeme pokračovat v hledání řešení omezující těžbu šterkopisku v lokalitě Proboštská louka. Zatím bojujeme osm let. Budeme revitalizovat další parky, tak jak jsme to dělali v obou částech města (Central park a park Na Dolíku). Možnost realizace se nabízí v parčíku na Vrábí. Velkou pozornost

budeme věnovat Houšče, kde po veřejném odmítnutí investice Záškovy, vnímáme, že **občané chtějí v lesoparku klid, zeleň, přírodu a relaxační zónu.** Tímto směrem se budeme orientovat v dalších letech. Odkoupením vodáckého kanálu na Ostrůvku se tato lokalita nabízí k dalšímu citlivému rozvoji, opět s respektem k vytvoření odpočinkové zóny v centru města. Za hlavní místo pro rekreaci a vodní sporty v katastru města považujeme **areál proboštských jezer,** kde vnímáme absenci bezpečného koupání pro nejmenší. K řešení bychom chtěli přispět **realizací brouzdaliště s odpovídajícími vodními prvky.**

Kultura, sport a spolkový život

Spolkový život ve městě bude vždycky na předních příčkách našeho zájmu a od našeho spolku se mu bude dostávat maximální podpory. Už za uplynulá volební období činila naše podpora desetinásobek částky, kterou spolkům přiznávalo předchozí vedení města. **Nadále budeme podporovat rozvoj sportovních areálů klubů a spolků,** podobně jako se povedlo zvelebit areály staroboleslavské atletiky a brandýských veslařů a fotbalistů. Ve vyúčtování programů budou moci být nově uplatňovány i energetické náklady. Připravovaný projekt **kulturní prostor Orlovna pro kulturní akce s kapacitou cca 200 osob** je těsně před vydáním stavebního povolení. Uvědomuje si potřebu **rekonstrukce letního kina** a jeho zázemí. Budeme pokračovat ve **zvelebování zámku,** kde v současné době probíhá revitalizace Plantáže a výstavba skleníku dle vzoru z minulých staletí. Zámek chceme postupně ve větší míře využívat pro návštěvníky, městské akce a spolky. Více zapojíme do dění ve městě velké firmy, církve a armádu.

Sociální oblast, senioři, služby občanům

Jsme město, které žije ve společné symbióze mladé a starší generace. Město kvalitně spravuje dům s pečovatelskou službou, **podporuje aktivity nově vybudovaného Komunitního centra U Podivena.** Hojně využívanou službou je senior taxi a další služby poskytované Pečovatelskou službou, servisní organizací města, která se přeměnila v samostatnou organizaci. **Všechny tyto aktivity a služby vzniklé za našeho působení na radnici plně podporujeme a budeme dále rozvíjet** včetně dalších seniorských aktivit a programů pečujících o životní komfort dědů a babiček.

Radnice, Technické služby, BBM a další instituce musejí fungovat a být ku prospěchu občanům, všechno musí šlapat. Jsou to servisní organizace města a mají jiné než ekonomické priority. Město bude **podporovat i základní zdravotnické služby** tak, aby občané nemuseli za zdravotní péčí jezdit jinam.

Orlovna bude menší kulturní scénou

PETR POPELKA JE VRÁBSKÝ PATRIOT

Petr Popelka je zakládajícím členem spolku „Naše dvojměstí“. Dnes se ho ptáme na jeho osmiletou zkušenosti zastupitele, člena „sociální komise“ a člověka citlivě vnímajícího problémy lokality Vrábí, kde žije a podniká v gastronomii.

cuje s vlastními prostředky, je odpovědná za svá rozhodnutí a nemusí se spoléhat na další subjekty.

Má město dostatečnou sociální péči? A co DPS – je v nich dostatečná kapacita? Mělo by je město rozšířit?

Složitá otázka. Naše sociální péče je na velice vysoké úrovni, ale v tomto segmentu nebude nikdy služba dostatečná. Čím víc lidem dáváte, tím víc požadují. Největším problémem bude postupný nedostatek míst v DPS a absence domova seniorů. Populace stárne a tento problém se bude určitě ještě prohlubovat.

Jak vnímáš problémy Vrábí, zejména neustálé rozšiřování developerských projektů?

Bydlím na Vrábí od roku 2005, manželka se zde narodila a žádné developerské projekty tu nebyly. Postavil jsem si tedy prakticky na vesnici své bydlení. Poté se zde extrémně rozšířil jak průmysl, tak developerské projekty, jako je Vodojem, Pampeliška a Central Group (kde měl vzniknout fotbalový stadion Vrábí). Mně strašně vadí, že zrovna obyvatelé z těchto lokalit jsou nyní největšími odborníky na další výstavbu, a nepodívají se zpět na to, že tenkrát je starousedlíci Vrábí také nechtěli. Výstavbu je potřeba správně korigovat a plánovat jednotlivé kroky se všemi pozitivními i negativními dopady,

zejména pokud se týče městské infrastruktury a dopravního řešení dané lokality.

Petře, pokud srovnáš volební období 2014–2018 a 2018–2022, kde najdeš hlavní rozdíly?

V roce 2014 jsme byli ze všeho více překvapeni z toho hození do vody. Zorientovat se v komunálu bylo složité, člověk byl naivní a myslel, že jakýkoli dobrý nápad se dá jednoduše udělat. Postupem času jsem zjistil, že vše má složité schvalovací postupy a pravidla a nic nejde udělat pouhým lousknutím prstu.

Kde město z Tvého pohledu tlačí bota nejvíce?

Těch problémů je celá řada, za mě je to hlavně dopravní situace, kterou snad pomůže vyřešit obchvat Boleslavi a Brandýsa. Dobré není ani velké množství ubytovacích kapacit pro dělníky, kteří způsobují spíše problémy, než že by městu přinášeli nějaký efekt.

A co se městu daří a považuješ to zvládnuté věci?

Myslím si, že jsme velice dobře zapracovali na volnočasových aktivitách, sportu a činnosti spolků, pro které je dnes daleko snazší dosáhnout na finanční prostředky, pokud mají chuť zlepšovat a modernizovat své zázemí nebo zlepšovat svou výkonnost, popřípadě zaplatit trenéry.

Vnímáš nějak osamostatnění sociální péče, byl to dobrý krok?

Vnímám to jako posun vpřed. V rámci hospodaření a ekonomické činnosti se každé organizaci pracuje lépe, pokud pra-

Co občané vnímají na Vrábí kladně, a naopak k čemu se stavějí kriticky?

Obyvatelé Vrábí mají rádi svůj klid, proto je pro ně největším problémem množství lidí, kteří zde nemají žádné vazby a jsou tu pouze za práci a přespáním. Pozitivní je, že od roku 2014 se zde dobudovalo několik dětských hřišť, zmizely nebezpečné komunikace a vybudovala se celkově nová vodovodní a kanalizační síť.

Chceš ještě něco dodat směrem k dalšímu volebnímu období?

Hlavně to, že komunální politika je o práci jeden pro druhého a oproti státní politice je potřeba pracovat s malými projekty, pracovat pro lidi, a ne se schovávat za vzdušné zámky a bojovat s větrnými mlýny. Za mě má 21 zastupitelů pracovat společně, a ne nesmyslně bojovat mezi sebou.

Kdybys chytil zlatou rybku, jaká tři přání bys pro město měl?

Žádná. Mám životní postoj, že cokoliv si člověk nevybuduje a nezaslouží svojí pílí a prací, vše se rozplyne a stane se z toho negativum. Řídím se heslem: Má-li problém řešení, nemá smysl si dělat starost. Když řešení nemá, starosti nepomohou.

MĚLI BYCHOM JET STEJNÝM VLAKEM

Marek Sklenář (46) je další výraznou osobností na kandidátce Našeho dvojměstí. Můžete ho znát jako úspěšného podnikatele, organizátora těch nejlepších kulturních akcí ve městě i jako neochvějného filantropa, který pomáhá, kde může. Pokud stále tápete, stačí zmínit pojmy jako „Zetor bar“, „Melicharka“ nebo „Noc filmové hudby“ či „Food Festival.“ Už jste doma? Marek je neskutečný dřič a má úžasný tah na branku, z opravdového mála dokáže vytvořit perlu. Jsme tedy moc rádi, že rozšířil řady našeho týmu a chce společně s námi dělat město lepším. A vzhledem k tomu, že o sobě nerad hovoří a nerad se příliš chlubí, museli jsme to vzít trochu z gruntu.

Marku, můžeš se těm, kteří tě neznají, krátce představit? Odkud pocházíš, jaké máš vzdělání a jaké vlastně byly tvé podnikatelské začátky?

Jsem „Brandejšák“, dětství a rané mládí jsem prožil na brandýském sídlišti u nemocnice. Maminka byla vysokoškolskou pedagožkou na Pedagogické fakultě UK (nyní jako pracující důchodkyně učí v základní škole Tip Toes). V Brandýse jsem vychodil základní školu a Gymnázium. Samozřejmě jsem se pak snažil naplnit matčino očekávání a úspěšně se hned po gymnáziu nedostal na vysokou školu. Rok jsem tak působil jako suplent na třetí ZŠ (pozn. red. ZŠ Palachova). Učil jsem všechno možné, rukama mi prošli žáci od čtvrtých tříd po deváťáky. Bylo to docela veselé období. Mám o tři roky mladšího bratra, spousta mých žáků byli bráchovi kamarádi. Pamatuji si, jak k nám domů chodili a velmi nenápadně vyzvídali, z čeho je v příštích vyučovacích hodinách hodlám zkoušet.

Očekávání maminky jsi ale naplnil hned další rok, kdy ses dostal na VŠ.

Ano, začal jsem studovat andragogiku. Kdybych vydržel, mohl ze mě být titulovaný personalista, jak vzrušující. Po absolvování druhého ročníku jsem odjel na prázdninovou brigádu do Deštné v Orlických horách. Pomáhal jsem s rekonstrukcí horské boudy Alba, což se ukázalo jako mnohem víc vzrušující a smysluplnější než studia. Zůstal jsem tam pět let. Původně jsem tam vlastně přijel bourat stropy a skončil jako provozní hotelu. Ve 20 letech to byla, musím říct, neskutečná škola. Naučil jsem se úplně všechno, od zedničiny a sváření po kuchařinu i eko-

nomické vedení celého hotelu. Založil jsem i snowboardovou školu... Kdyby v roce 1999 nepřišla povodeň, která hotel fatálně poškodila, možná bych tam byl dodnes.

Tak se ale nestalo, což je pro naše město jediné dobře. Po pěti letech jsi byl tedy okolnostmi donucen, vrátit se zpět do Brandýsa. Dlouho jsi ale nezhálel...

Domů jsem se vrátil, jak se říká, s holým zadkem. Všechno, co jsem do té doby vybudoval, spláchla povodeň. Hned jsem ale začal přemýšlet, kam se posunout dál. S kamarádem Tomášem Bendou nás napadlo, otevřít si bowlingové centrum. V té době jsem se nechal zaměstnat u firmy s mobilními telefony. Z malé firmičky o několika lidech se během pěti let stala pořádná firma se 160 zaměstnanci a ze mě byl jednatel. Během celé této doby jsme s Tomášem pracovali na našem záměru. Po čtyřech letech rekonstrukcí jsme v pátek 13. prosince roku 2007 otevřeli nejen bowling, ale i restauraci Melicharka a Zetor bar. Ten jsme chtěli původně jako doplněk, nakonec se ale ze Zetoru stala legenda. Kdo by to byl řekl, že nás po těch dlouhých letech, kdy jsme odolávali například uzavření Pražské nebo covidu, doženou neúnosné ceny energií.

Opustíme ale tento smutný podnikatelský příběh, který bude mít, doufáme, dobrý konec. Místní tě znají také jako pořadatele Food Festivalu a Nocí filmové hudby – troufáme si říci jedné z nejlepších kulturních akcí ve městě. Jak vlastně tento nápad vznikl?

Zkušenosti s pořádáním akcí jsem nabral už v počátcích fungování Zetor baru. Tuším, že to bylo v roce 2010. Zkrátka, na pozemku za Zetorem jsme uspořádali hudební festival, na kterém vystoupil třeba Xindl X. Následovaly další a další podobné akce. Zjistil jsem, že to dokážeme, že to prostě jde. Zkušenosti jsem nabíral a nadále nabírám také na nejúspěšnějších festivalech v republice, kde jako řadový „bedňák“ po očku sleduju, jak se to správně dělá. Ale zpět ke zmíněným akcím. Dávno před tím, než se na brandýském náměstí poprvé objevily stánky s těmi nejvybranějšími gastronomickými specialitami, působil v našem městě spolek dobrovolníků. Naš pětičlenný tým se snažil koordinovat veškerou pomoc potřebným. Na jedné z pravidelných schůzek vznikl nápad, uspořádat charitativní akci. Začali jsme tedy Food Festivalem, který předčil naše očekávání. Už v té době se ovšem rodil plán na galashow plnou filmových melodii a světelných efektů. Museli jsme k této akci ale dozrát. Vlastně všechno, co dělám, plánuju roky dopředu, se svým týmem vše pořádně promyslím, piluju, aby to bylo dokonalé. Musím říci, že mě pak baví ten pohled, kdy divákům naskakuje husí kůže.

Nestojíš pouze za těmito dvěma populárními akcemi, ale za většinou kvalitních kulturních akcí ve městě. Pod tvou taktovku přešel i Městský běh, pomáháš v Klíčku, v Komunitním centru...

Nejsem to jenom já, ale celý tým spolku Free Festival. Zkušenosti se snažíme opravdu uplatnit na všech typech akcí. Za ty roky jsme se naučili dělat věci trochu jinak, umět si vše spočítat, myslet dopředu... A ono to prostě funguje.

Vše, co ty a spolek Free Festival děláte, je nějak provázáno s pomocí potřebným. Nejsou to jen veřejné akce. Dobře víme, že ty sám, i když se tím nerad chlubíš, pomáháš, jak to jen jde...

Takovou mojí srdcovkou je například už sedm let pořádání Štědrého dne pro bezdomovce ve Staré Boleslavi a matky s dětmi v azylovém domě sv. Gerarda. Od rána smažíme řízky, připravujeme salát, chystáme dárky... a odpoledne se scházíme s řádovými sestrami vincentkami v areálu Na Dolíku, kde spolu všichni poobědváme. Velmi mě těší také práce pro Komunitní centrum u Podivena.

Naťukl jsi problematiku bezdomovectví. Je podle tebe nějaký způsob, jak přimět lidi bez domova, aby se neshluovali na poměrně frekventovaných místech?

Znám nespočet bezdomoveckých příběhů. Léta jsem spolupracoval s jedním komunitním centrem v Praze. Často šlo i o lidi z akademické sféry, kteří ne vždy svou vinou přišli o střechu nad hlavou. V Brandýse nad Labem-Staré Boleslavi máme asi 50 bezdomovců. A to, že je vidíme v některých frekventovaných částech našeho souměstí, není neřešitelný problém. S těmito lidmi je potřeba komunikovat, pracovat, a především jim poskytnout nějaký prostor, kde se mohou scházet a společně zde trávit čas. Kolem poledního moc bezdomovce nevidíme. Všichni jsou v tu dobu na polívce u sester vincentek v areálu Na Dolíku. Kdyby měli nějaké své podobné místo, neposedávali by nám na náměstí, autobusovém nádraží, u škol. Musím říci, že řada věcí v sociální oblasti nejlépe funguje prostřednictvím soukromých spolků. Hůř se s touto problematikou pracuje pod úřadem. Sociální pracovníci jsou neuvěřitelně svázáni administrativou a různými předpisy. Proč tedy jako město nespolečně více se spolky.

Město se od tebe může mnohé učit také v již zmíněné kulturní oblasti. Jak hodnotíš současnou koncepci kulturního vyžití.

Zasloužíme si akčnější a modernější přístup. To, že kupříkladu zatím nefunguje online rezervace a platba vstupu na

zámek, je v této době až neuvěřitelné. Řada akcí zde jede v modu osmdesátých let a ani o pód' jejich podoba nepokročila. Je zde tolik organizací a spolků, které přinášejí čím dál tím lepší kulturní příležitosti, chybí ale propojenost celé kulturní sféry. Město by tedy mělo právě tyto spolky přizvat k řešení koncepce kultury a úzce s nimi spolupracovat. Nemělo by zkrátka přispívat jen finančně, ale i organizačně. Právě kultura a sociální oblast, to jsou sféry, ve kterých bych chtěl, pokud získám přízeň voličů, řadu věcí změnit.

Léta jsi odolával nabídkám různých stran a uskupení. Proč ses rozhodl vstoupit do komunální politiky právě teď a proč zrovna Naše dvojměstí?

Je pravda, že nabídky už v minulosti přicházely a já je s díky odmítal. Zlom nastal ve chvíli, kdy jsem se ocitl jako svědek ve vykonstruované kauze na služebně kriminální policie. Zde jsem pochopil, že ne všichni, kteří se ucházejí o post ve vedení radnice, mají zcela čisté úmysly. Současné vedení radnice bylo po letech, kdy ne o všem se rozhodovalo na radnici, doslova zjevením. A i když ne se vším, co město v posledních dvou volebních obdobích udělalo, souhlasím, pokud bychom měli vyjmenovat všechna pozitiva, vydalo by to za celou slušnou knihu.

Co tedy od tebe mohou voliči očekávat?

Myslím si, že mám městu minimálně na následující čtyři roky co nabídnout. Jak jsme už zmiňovali, kultura a sociální oblast, to jsou sféry, kde se solidně orientuji. Nebudu se sebe dělat odborníka na územní plán a architekturu. Užitečný mohu být v tom, co nejlépe umím. A do ostatních problematik samozřejmě rád proniknu. Kdo mě zná, ví, že jsem ochoten a schopen pracovat i víc, než je zdravé, že když si vezmu něco do hlavy, tak do toho jdu. Politická příslušnost není až tak důležitá, hlavní je mít společný cíl, a tím je kvalitní a spokojený život nás, občanů Brandýsa nad Labem-Staré Boleslavi. Možná jsem ještě „politicky“ naivní, ale chci, abychom seděli všichni ve stejném vlaku.

HODNĚ MUZIKY ZA MÁLO PENĚZ

Za uplynulých osm let se nám podařilo zrealizovat mnoho významných investičních akcí, jejichž výsledky každý den zlepšují život občanům našeho dvojměstí. Máme další plány, ale jsme realisty a dnes je téměř jisté, že v dohledné budoucnosti budeme stále častěji stát před obtížným rozhodnutím, kterému projektu nakonec dát zelenou. Někdy jsou to ale zdánlivé maličkosti, které udělají obyvatelům větší radost a službu než projekty za miliony. Co říkáte na tyto nápady, které zásadně nezatíží městský rozpočet?

Houšťka a Central Park si zaslouží další oživení! Naučné stezky, kuličkové hřiště, herní a cvičební prvky – to vše může vzniknout nejen v rámci PRima nápadů.

Návrat boleslavské zastávky U Brány (ve směru na Brandýs) na původní místo a v této záležitosti uzavřít dohodu s Ropidem.

Vytvoření třídy v MŠ pro děti se speciálními potřebami. Máme ve městě kvalitní vzdělávací zařízení, ale tohle nám prostě chybí. Po speciálních třídách v MŠ již volají nejen rodiče, ale i samotní ředitelé.

Vypisování grantů na zdravotnictví a poskytování vhodných prostor pro nové ordinace. Budeme tvořit nástroje, nikoliv překážky. Abychom ve městě měli dostatek kvalitní základní zdravotní péče a nemuseli jezdit jinam.

Veřejné toalety v brandýském centru. Důstojné a komfortní.

Nová tvář příjezdových kruhových objezdů podobných tomu vrábskému. Chceme být hezkým městem a víme, že první dojem dělá hodně.

Zde umístíme můstek přes Vnořský potok

Boleslavskou zastávku vrátíme na původní místo

Třída se speciálními potřebami ve městě chybí, ale my to napravíme

Obnovíme přechod k poliklinice

Fotografické soutěže a výstavy. V našem dvojměstí je mnoho talentovaných fotografů. Chtěli byste zažít výstavy velkoformátových fotografií z města mimo internet, na náměstích a jiných na veřejných místech? My rozhodně ano.

Přemostění Vinořského potoka u hasičské zbrojnice pro bezpečnost dětí, cyklistů i pěších turistů.

Umístit informační dotykové panely pro občany i turisty a zlepšit informační systém města.

Tvořit, rozvíjet a udržovat travnatou plochu v Hluchově (mezi Lázeňskou a bikeparkem) pro rekreační sport.

Přechod brandýské železnice na polikliniku od parkovacího domu.

Nové adventní tradice – adventní svíce na kruháku, adventní okna na brandýském zámku, školní stromky na obou náměstích.

Veřejné zděné toalety i v brandýském centru

Zdravotnický sektor podpoříme grantovým programem

Oživíme Kočárovnu fotografickými výstavami a myslíme i na muzeum historie města

Staré nádraží proměníme v parkovací plochu pro ZŠ Palachova

Zavedeme nové adventní tradice

Travnatou plochu Hluchov upravíme a dáme k dispozici všem rekreačním sportovcům

KAPACITA ŠKOL A ŠKOLEK

V souvislosti s dalšími rozvojovými plochami ve městě se velmi diskutovaným tématem stává současnost a budoucnost školství na obou labských březích. Na to, jak se kapacita zvětšila za posledních sedm let a jak může město čelit dalšímu možnému nárůstu ve školách, jsme se zeptali ředitelky MŠ Pražská, Moniky Fantové.

Můžete stručně zrekapitulovat, jak se od roku 2014 navýšila kapacita základních a mateřských škol a co všechno město v této oblasti učinilo?

V základních školách města přibýlo od roku 2014 celkem 410 míst, pokud jde o mateřské školy, nárůst představuje 245 míst. Základní školy rostly ve více malých krocích: v přístavbách, dostavbách a nástavbách. V rámci rozšiřování kapacit se nejdříve postavily 4 třídy v ZŠ Na Výsluní, následně byla dokončena přístavba nového pavilónu v ZŠ Stará Boleslav, kde došlo k razantnímu navýšení kmenových i odborných tříd, a k tomu přibyla nová jídelna a menší tělocvična. Další rozšiřování školní kapacity ve stávajících školách však již není možné, proto by měly přijít na řadu svazkové školy.

V případě mateřských škol narostla kapacita obřími skoky. Každý skok přitom představoval otevření nového samostatného pracoviště MŠ. V roce 2015 to byla budova Na Okraji, která spadá pod MŠ Pražská, v roce 2020 se otevřela budova v ulici Okružní – součást MŠ Dr. Beneše, a v září 2021 byla otevřena nově dostavená budova v ulici Třebízského, součást MŠ Dvořákova.

S rozšiřováním kapacity škol souvisely samozřejmě také investice, do škol směřovalo za tu dobu více než 490 milionů.

Kapacity základních škol jsou zřejmě vyčerpány, má město nějakou úvahu, jak uspokojovat poptávku po místech v základních školách?

Odpověď na tuto otázku je velmi silně provázána právě se zapisováním dětí z okolních obcí. Pokud by byly v našich školách skutečně jen děti s trvalým bydlištěm na území města, bylo by dost možná ještě na pár let vystaráno. Počet dětí s jiným místem trvalého pobytu se v našich školách totiž drží zhruba kolem 30 %. Což znamená, že čistě pro brandýsko-boleslavské děti by naše školy stačily, i s rezervou – přespolní děti nám obsazují kapacitu celé jedné ze tří škol.

Dalším směrem, kam se navyšování školní kapacity může posunout, je vybudování tzv. svazkových škol, když do svazku by vstoupily i jednotlivé obce v prstenci kolem našeho města. Jedna by vyrostla v lokalitě ulice Třebízského, kde má město vhodný pozemek. Druhá škola by mohla vyrůst na druhé straně města na okraji Dřevčic směrem k rostoucímu Vrábí. Kapacita škol se předpokládá kolem 500 žáků. Náklady na stavbu jedné školy převyšují jednu miliardu Kč. Z 85 % se však na tom podílí stát, zbytek jde za svazkovými obcemi. Brandýs by tak musel vynaložit částku kolem 150 mil. Kč, ale i tady jsou ve hře dotace i další zdroje.

Paní ředitelko, kolik nových míst se otevřelo v mateřských a základních školách ve volebním období 2008–2014, než přišla ke slovu stávající koalice „Našeho dvojměstí“ a „Podpory občanů“?

V základních školách nepřibýlo ani jedno místo. U mateřinek došlo k započatí výstavby v Rosa na Vrábí. Jinak nic, tehdy ani žádná vize. Kdyby se začalo již dříve, mohli bychom na tom být dnes poněkud jinak.

Pokud si vzpomínám, tak školy byly před osmi lety v dosti neutěšené personální situaci. Jak je tomu dnes?

Město si může oddychnout, klíčové personální změny zejména na postech ředitelů se podařilo celkem úspěšně vyřešit. Největší krize byla na ZŠ Palachova, ale díky obětavosti a schopnosti pana ředitele Jarého je dnes škola solidně personálně zabezpečena. Uspokojivě to dopadlo i na postech ředitelky ZŠ Boleslava a ZUŠ. Bývalým šéfům škol, kteří vesměs skončili kvůli svému odchodu do penze, patří poděkování. Změny se odehrály i ve vedeních mateřských škol.

MATRIKÁŘSKÉ VZPOMÍNÁNÍ

S Annou (Hanou) Hatašovou se zastupitelé Našeho dvojměstí setkávali při svatebních obřadech v letech 2014–2020. Vzpomínám si na naše nervózní obličejky při nácvičku první satebních projevů. Zkušená matrikářka však zachovala ledový klid a se sdělením „to půjde“ si oddechla. Postupem času jsme si svatby oblíbili a společně s Hanou si je užívali, obzvláště když byla pro každou legraci a různá zpestření svateb našich známých a kamarádů. Dnes je Anna aktivní penzistkou a také desítkou na naší kandidátce.

Aničko, co dnes děláte?

Jsem aktivní penzistka, prodávám v second handu, starám se o vnoučata, domácnost, psa a kocoura. Vedle toho sleduji cvrkot ve městě a není mi cizí, ani když jsem opustila okénko v přízemí radnice. Na nabídku Našeho dvojměstí jsem kývla ráda, protože jsou to lidé, kterých si vážím, něco v životě dokázali a dokážou se životem i politikou bavit. Tomu rozumím a mám k tomu blízko. Vnímám i to, že oceňovali mou práci a byli na mě hodní.

Proč jste na matrice skončila?

Skončila jsem důvodu věku, a také jsem dcerám potřebovala pomoci s hlídáním. S odstupem času mohu říct, že to bylo akorát včas. Vzápětí přišel covid-19, znatelně se nížil počet obřadů, a to bych asi těžko rozdýchávala, protože při svatbách jsem se cítila jako ryba ve vodě. To byl můj živel.

Můžete nám prozradit nějaké největší „satební“ příhody? Kolik lidí jste nejvíce na svatbě měla a kde nejraději oddáváte?

Zažila jsem toho opravdu hodně a zřejmě není místo v našem matričním rajónu, kde bych svatbu neorganizovala. Jde o rozsáhlé území od Přezletic přes Kostelní Hlavno až po Grádo na pravé břehu Labe. Z těch nejzajímavějších míst mohu zmínit jenštejnskou zříceninu, tenisové kurty v Brandýse, fotbalové hřiště v Kostelním Hlavně, ostrůvek uprostřed Jizery, památník v Hlavenci, hřiště na gymnáziu a mnoho dalších. Standardní místa jako Probošták, Zápy, Jizerku a spousta soukromých zahrad nepočítám. Největší satební obřad jsem absolvovala na motorkářském srazu ve Veleni za přítomnosti cca 2 000 motorkářů. Snad mohu neskromně podotknout, že díky tomu, že jsem žádný obřad neodmítla a měla skvělé styky se satebními agenturami organizujícími obřady pro cizince, jsem měla značný podíl na solidních příjmech do městské pokladny.

Bydlíte na Lázeňské ulici, jak se Vám v Boleslavi žije. Co se Vám líbí a na co se díváte kritickým okem?

Pozitivně vnímám proměnu obou dominantních boleslavských kostelů a jejich citlivý vzhled, který mě pokaždé dokáže nadchnout. Ráda chodím na procházky do Houšky, Hluchova i k Labi. V houšteckém lesoparku si to užívám hlavně na podzim, kdy se brodím pestrobarevným listím. Bohužel slávu Slunečních lázní a Kim Ir sena se asi již vzkřísit nepovede. Ráda jsme chodila na Slovanku, a proto mě netěší, že je uzavřena. Na dobré pivo není kam v centru chodit a úplně nejsem nadšená z toho, že se boleslavské centrum přesunulo spíše směrem k Normě, na čemž se hodně podepsala dlouholetá rekonstrukce mostů. Oživení původního centra bych se také nebránila.

A co dalšího?

Jako babička vnímám, že dobře fungují městské školy i školky a jsou ve velmi dobrém stavu a kondici. Jsem ráda, že bydlím naproti fotbalovému hřišti a vnuk to má na trávník, co by kámen dohodil. Kousek je také nedávno otevřený bike park, kde si děti přijdou na své. Vůbec se mi nelíbí přesun zastávky od brány ke Klíčku, a to nejen proto, že to mám o 100 m dále. Na závěr bych ale ráda sdělila, že přestože pocházím od Domažlic, cítím se u Labe jako doma a město i obyvatele mám ráda.

Jak byste chtěla městu pomoci?

Lidé si nemohou myslet, že zastupitelé nebo úředníci z radnice všechno vědí a všechno mohou zařídit. To je obecně oblíbený komunální omyl. Budu však lidem naslouchat a pomáhat jim s jejich bolístkami a problémy. Ale nemám kouzelnou hůlku, abych naráz všechno, co se obyvatelům nelíbí, změnila. Monitoruji všechno, co vidím a slyším, a ráda bych zabránila podobným nešvarům, jako bylo třeba ukradení mostu u Labe za atletickým stadionem. To mi hlava nebere.

Co byste voličům vzkázala?

V prvé řadě, aby k volebním urnám přišli. Vzhledem ke svým zkušenostem bych poradila, aby lidé volili kandidáty, kteří pro město něco udělali, a nejen, ty, kteří neustále všechno a všechny kritizují na sociálních sítích nebo na chodníku před Normou. Ti zatím nic nedokázali, jen si sednout k počítači nebo pustě pomlouvat bez znalosti věci. Ono se dobře kritizuje, ale skutečná práce se dělá mnohem hůře. A té moji kamarádi udělali mnoho a doufám, že i já budu moci přiložit ruku k úspěšnému dílu. Vždyť žijeme v krásném městě a možná si ani neuvědomujeme, jak krásně se nám tu žije.

KRÁSY NAŠEHO DVOJMĚSTÍ PETRA KUKALA

Psát do volebních novin, že Brandýs nad Labem-Stará Boleslav je krásné dvojměstí, je nevďěčný úkol. Jeden pořádně neví, co se po něm chce. Má se vyzdvihnout, co strana či spolek v uplynulém volebním období zvelebily, nebo poukázat na to, co je zanedbané a strana či spolek to v příštích letech zvelebí? Nebo to má být jen náladovka k sobotní kávě? Jenže kde je pak volební potenciál, že?

Druhý problém je v tom, že předvolebním novinám se z podstaty nevěří. Ono se popravdě nevěří ani jiným novinám, ale nevěřit těm předvolebním se pokládá za součást dobrého vychování, asi jako že se neplive na chodník a vinná sklenička se nedrží za baňku. Přesto se na ně všichni moc těší, a jakmile se objeví ve schránce, každý je chce hned číst, aby mohl vykřikovat: *No to jsou tragédie... nebo A tím, se nepochlubí, že...*

V případě předvolebních novin Našeho dvojměstí je proto potřeba na prvním místě výčtu brandýsko-boleslavských krás zmínit P+R parkovací dům u jednokolejné trati 074, protože na to stejně všichni čekají. Nuže: Je velmi rozlehlý, zatím velmi prázdný, a kdybychom si z nějaké příští dotace pořídili moře, mohl by sloužit jako maják, protože krásně svítí do noci. Což si jistě přečtete i v jiných volebních novinách, podobně jako si obyvatelé Paříže koncem 19. století četli, že Eiffelova věž je monstrózní, neužitečná a hnusná. Dneska ji milují a dávají si ji na klíčenky. Parkovací dům na nich asi nikdy nebude, ale o tom, zda to byla rozumná investice, se spravedlivě nemůžeme přit půl roku po jeho otevření. Parkování v sídlišti se dřív nebo později bude muset nějak řešit a jeho čas jistě ještě přijde.

Mimochodem v tom sídlišti taky bydlím, už skoro třicet let. Kamarádi ze satelitů mě proto často litují, neboť sídliště dvakrát viděli, jednou z vlaku a jednou ve filmu. Představují si tedy, jak se v parných dnech vleču vyprahlou betonovou pouští panelových králíkáren, kladou mi mužně ruku na rameno a na střídačku mě zvou na pivo, což poměrně dobře snáším. Oni pak jednou někam za humna, co se teď jmenují „Nové něco“, čtyři kilometry od nejbližšího ochodu, kina a školy. Večer tu pak na zahradě velikosti plážové osušky jako skuteční venkované grilují krkovičku, a když jim dojde švestková omáčka, poprosí Martina, který s rodinou griluje po jejich levé ruce, nebo Tomáše, který griluje po pravé.

Já v té době obvykle sedím u stolku na balkoně, dívám se do korun stromů, které tu rostou na rozlehlých travnatých plochách mezi domy, a poslouchám zalykající se hrdličky. Když mě pak prázdná sklenička zažene k domácí vinotéce, stojím s veltínem u okna a vlastně pořád trochu nevěřičně pozoruju park, v který se proměnilo zahradnictví pod nemocnicí. V místech, kde dříve bujelo křoví a kde přespávali lidé bez domova, dnes senioři venčí psy, maminky tu tlačí kočárky, páry se vodí za ruce a všem se pod nohy pletou děti na koloběžkách. Kluziště v sousedství, které celou zimu hostilo školy, sportovní oddíly a hlavně veřejnost, teď díky svému parkovišti významně ulevuje přetíženému sídlišti. Z blízké zahradní restaurace zní do večerních hodin hovor, smích a cinkání sklenic. Schází se tu celá sídlištní komunita napříč generacemi. Tolik k hrůzám kolektivního bydlení.

Jakkoli pracuji v Praze, není pro mě Brandýs noclehárnou a víkendovou destinací. Nehledě na masivní rozšiřování konceptu home office, který mě v našem dvojměstí udržuje mnohem častěji než třeba před pěti lety, žiju právě tady své dny. Tady jsem doma, pro tohle město mám zvýšenu vnímavost.

Pro skoro francouzskou atmosféru sobotních trhů, kterým brandýské náměstí rozhodně svědčí lépe než parkoviště před Záložnou, pro staroboleslavský genius loci, zásadně posílený rekonstrukcí kostela sv. Václava, pro food festivaly, historické slavnosti a další akce v zámecké zahradě.

Před patnácti lety jsem v ní potkal svého fexta a skrze knížku Tajemství Panské zahrady ho vyslal pomáhat především brandýským a boleslavským dětem. Když dnes ty pohádkové příběhy čtu, vlastně mě těší, jak za tu dobu zastaraly. Naše dvojměstí je bezpečným místem pro život – nepotýkáme se s kriminalitou a významnou měrou ani s vandalismem, majorita přirozeně respektuje etnické menšiny (a té ukrajinské aktivně pomáhá), děti a dospívající mají možnost rozvíjet svoje zájmy a talenty. Brandýské fotbalové hřiště má novou umělku, v Hluchově byl otevřen bikepark, na ZŠ Palachova je v plánu sportovní hala.

A aby se celý tenhle text nakonec nezvrhl v nevěrohodně oslavný článek o Brandýsu a Boleslavi, jak vystřížený z nějakých předvolebních novin, svěřím se vám, milí spoluobčané, kam nejradši chodím já. Protože bikepark ani sportovní hala to fakt není, jak ví každý, kdo mě trochu zná. Nebo kdo mě aspoň jednou viděl.

Nejradši chodím do hospody, do kostela a na kulturní akce. I v tomhle ohledu nabízí Brandýs nad Labem-Stará Boleslav velmi slušné vyžití. Mojí domovskou hospodou je ta u zastávky Zápská. Když jsem tu v roce 1989 začínal studovat a bydlel na koleji Ivana Olbrachta, jmenovala se U Sokolovny. Nikdo jí tak ale neřikal, pro všechny to byla jen hospoda U Kulatý báby. Teď se U Kulatý báby jmenuje, ale nikdo jí tak neřká – pro všechny jsou to Kolečky. A určitě se tak jednou bude i jmenovat, ale to už se jí bude říkat jinak. Život je vždycky rychlejší než obchodní rejstřík. Je to typická vícegenerační zahradní restaurace, mám ji rád a píšu o ní do knížek a mluvím o ní do rádia. Brandýská pivnice za rohem je spíš mladá a sportovní a bistro Na Půdě uprostřed nich je maminkovské a trendové. Taky mám rád Šipku, ta je syrová a nízkoprahová, a boleslavskou hospodu V Pivovaře a ta je výletní. V našem dvojměstí si v zásadě vybere každý. Hospoda je největší demokracie.

Na mše chodím o nedělích do kostela Obrácení sv. Pavla na konci ulice F. X. Procházky, které každý říká Kostelní. Za patera Jana Houkala prošel rekonstrukcí a nedávno jsme opravovali bání na zvonici. Původně to byl bratrský sbor, ale to je dneska fuk – bratři evangelíci zase sídlí v kostele sv. Petra na Vyším Hrádku, který byl původně katolický, stejně jako ten sv. Vavřínce, kde sídlí brandýští husité. Středověké spory už trochu vychladly, takže místo vzájemného upalování se setkáváme na ekumenických setkáních při svíčkách.

Z kulturních institucí mám nejradši knihovnu, vloni oslavila sto let a je čím dál lepší. Pak muzeum, muzea jsou moje srdcovka. Stálou expozici asi stačí vidět jednou, dělají tu ale skvělé výstavy, určitě na nějakou jděte. Za návštěvu stojí synagoga, opravená v rámci projektu Deset hvězd. O zámku ani nemluví – kdyby se vrátila monarchie, měl by být českým králem Milan Novák, který ho pozdvihl z šedi a vrátil mu habsburský duch.

Žít v Brandýse nad Labem-Staré Boleslavi je ve skutečnosti moc pěkné. Kdybych se měl o svém domově znovu svobodně rozhodnout, zase bych zvolil naše dvojměstí.

ANKETNÍ OTÁZKY PRO NOVÉ TVÁŘE ND

V letošních volbách obohatili kandidátku a posílili náš tým nové tváře. Co je vede k tomu, že se aktivně zapojili do veřejného života a ucházeli o vaši přízeň? Odpovědi by vám měla být naše anketa.

Jan Havlíček

Co je největším problémem města a jak ho chcete řešit?

Největším problémem města je nedostatek kapacit, ať už se jedná o školy, školky, lékaře nebo infrastrukturu obecně, při stále rostoucím počtu obyvatel a „uživatelů“ města. Ruku v ruce s tím považuji za problém ty, kteří zbytečnými obstrukcemi brzdí realizaci projektů, které mohou situaci alespoň částečně zlepšit. Bylo by naivní si myslet, že na radnici v Brandýse nad Labem – Staré Boleslavi zcela zastavíme celosvětové fenomény, jako je stěhování obyvatel za prací a že se nám podaří se uzavřít před okolním světem. Je potřeba úzce spolupracovat s krajem, okolními obcemi, významnými zaměstnavateli, developery i samotnými občany a najít pro město systémové řešení, které možná nebude okamžité a na první pohled dokonale třípytlivé, ale nastaví správný směr a bude dlouhodobě udržitelné.

Které je Vaše nejoblíbenější místo ve městě?

Vyrostl jsem u vody, v rodině veslařů. Tam, kde se snoubí voda a sport, je mi nejlépe. Ať už je to Ostrůvek s pláží a hřištěm na discgolf, polabská cyklostezka, Proboštská jezera nebo nová veslařská loděnice. Jsem rád, že máme ve městě mnoho míst, kde se dá zdravě hýbat na čerstvém vzduchu a s pěknou kulisou.

Máte nějaký nápad, který by pomohl městu i jeho občanům?

Spousty. Z těch jednoduše realizovatelných určitě rozšíření spolupráce s Gymnáziem J. S. Machara a Střední zemědělskou školou. Obě mají skvělé studenty a jejich priority by měly být i našimi. Budou to právě oni, kdo bude chtít ve městě za pár let vychovávat své děti.

Co se Vám ve městě nelíbí?

Bezpečnost, v širokém slova smyslu. Necítím se v našem provozu bezpečně na kole, nemám radost z toho, jaká individua obtěžují kolemjdoucí v okolí náměstí, vadí mi čistota vykradených garáží a sklepech. Také je potřeba dobudovat chodníky a zastávky v okrajových částech města, aby se odtud dalo bezpečně dostat jinak než autem.

Jak chcete městu pomoci v dalších čtyřech letech?

Pokud nevyhraju v loterii a nestanu se štědrým mecenášem, tak mi nezbyvá než nabídnout pomocnou ruku a spoustu energie k práci. Naštěstí se na to těším.

Petr Kukal

Co je největším problémem města a jak ho chcete řešit?

Rozhádanost, třštění sil, sledování partikulárních zájmů. Všechny další problémy se budou řešit snáz, když opozice nebude vnímat radu města jako zločince a diletanty a rada opozici jako škodiče a tluchuby. A to jaksi bez ohledu na to, kdo bude kde. A jak ho chci řešit? Já sám nijak – musíme ho řešit všichni a já se na tom chci podílet jako člověk, který ví, že hledat společnou řeč je víc než metafora.

Které je Vaše nejoblíbenější místo ve městě?

Restaurace U Kulaté báby čili Na Kolečkách. Jsou tam vedle separátních stolků taky dlouhé dřevěné lavice, kam se lidi musí směstnat, známí i cizí, nějak se musí domluvit, když chtějí mít všichni fajnu večer. A většinou se to taky povede.

Máte nějaký nápad, který by pomohl městu i jeho občanům?

Já mám samé nepraktické nápady, jako třeba turistické stezky po stopách významných umělců města. Ale taky mám schopnost poznat ty aktuálně potřebnější, které je třeba podporovat. A přesně to plánuju.

Co se Vám ve městě nelíbí?

Nelíbí se mi stav domu 98 na náměstí. Kolik takových staveb s renesančním jádrem tu máme, abychom si mohli dovolit rekonstrukci tak protahovat? Nelíbí se mi, že nemáme kulturák. A nelíbí se mi, že ženské s nákupy přemýšlejí, kudy obejdou PENNY, aby na ně nepokřikovali bezdomovci.

Jak chcete městu pomoci v dalších čtyřech letech?

Zásadně zlepšovat jeho destinační management a strategii příjezdového cestovního ruchu.

PÍSKOVNA S NÁSLEDNOU SKLÁDKOU NA PROBOŠTSKÉ LOUCE – STÁLE ŽIVÉ TÉMA?

Když v r. 2011 těžbařská společnost Tapas Borek zahájila přípravné práce k zahájení těžby štěrkopísků na Proboštské louce ve Staré Boleslavi, zdálo se velké většině občanů města, že jde o špatný sen! To proto, že lidé měli ještě v čerstvé paměti, jak zde byla s velkou pompou otevírána ALEJ PRVNÁČKŮ (investice za 4milióny Kč) a jak přímo na Proboštské louce v r. 2009 o Svatováclavské pouti držel sám papež Benedikt XVI. mši.

Vašek Bartoniček

Ano, předchozí vedení města a to již za starostování pana Procházky a později i pana Přenosila, drželo informace o plánované těžbě písku v intravilánu obce v přísné diskrétnosti, ač o ní velmi dobře vědělo, když na jedné straně s těžbařskou společností uzavřelo pro město velmi nevýhodnou nájemní smlouvu na pozemky města na Proboštské louce a když na straně druhé již před tím umožnilo výstavbu rodinných domů hned vedle louky.

Pochopitelně lidé rychle prozřeli ze špatného snu i z ledové sprchy! A tak se začaly dít věci. Následovaly petice s podpisy stovek občanů, občané vystupovali na zastupitelstvech města s tvrdou a oprávněnou kritikou. To vše vyvrcholilo 26. 6. 2011, ještě za starostování panem Přenosilem tím, že se zastupitelstvo města jednomyslně rozhodlo svým usnesením, že „učiní vše proti těžbě štěrkopísků“ právě na této krásné louce uvnitř města Stará Boleslav!

Občané tehdy opravdu uvěřili, že zdravý rozum zvítězí a bude jednou pro vždy konec podivným lobbystickým trikům některých podnikatelů s vlivnými známostmi na vedení města.

Jenomže to byl hořký omyl! Vedení města se nehodlalo řídit usnesením zastupitelstva z 26. 6. 2011 a k věci se postavilo tak, že: „psi štěkají a karavana jede dál“.

Občané si dobře vzpomínají, jak „omylem podatelny“ bylo důležité rozhodnutí báňského úřadu doručeno vedoucímu odboru životního prostředí na místo vedení města a vedoucí odboru životního prostředí si toto rozhodnutí nechal pro sebe, aniž by ho předal správnému adresátu, a to až do doby, kdy marně vypršela odvolací lhůta. Právě toto „nedoručení“ totiž způsobilo, že se město v rozporu s usnesením zastupitelstva z června r. 2011 neodvolalo proti těžbě, ani proti kontinuální závazce vytěženého prostoru inertními materiály, což je ta nejlukrativnější činnost pro těžbařskou firmu, ale také ta nejškodlivější pro životní prostředí. Občané pochopili, že na vedení města spoletnout nemohou, a tak se aktivovala občanská sdružení (zejména OS Stará Boleslav a OS Mělnická) včetně jednotlivých občanů, kteří vytvořili odborné skupiny včetně právních zástupců a začali do otevřeného řízení Obvodního báňského úřadu Praha dávat námítky a posléze po vydání rozhodnutí i řadu odvolání. Problematikou se začala zabývat i media (zejména pořady TV Nova a ČT) a tak se podařilo celou záležitost zviditelnit. Lze říci, že sami občané zablokovali zahájení těžby na několik prvních let. Vedení města tehdy jen tiše přihlíželo a kde mohlo tak se jen alibisticky obhajovalo a vymlouvalo např. na výhradní ložisko atd.

Společnost Tapas Borek začala brát situaci vážněji a alespoň do projektu těžby začlenila ochranné protihlukové valy, o nichž do té doby ani neuvažovala. A také

přestalo vyhrožování některým vlastníkům pozemků v těžebním prostoru, když odmítali uzavřít nájemní smlouvy.

Pískovna se tak stala zásadním tématem, které žilo až do voleb do zastupitelstva města v říjnu 2014. V těchto volbách zvítězilo hnutí Naše dvojměstí, protože se zásadně a jednoznačně postavilo na stranu občanů a jejich práv a odmítlo zlehčování negativních dopadů těžby, a to jak z hlediska urbanismu, tak i životního prostředí. Občané města do té doby o tak zřetelný zájem vedení města řešit jejich starosti zvyklí nebyli a své postoje vyjádřili právě v těchto volbách. Obdobně a s podobným programem v těchto volbách dopadlo i hnutí Podpora občanů. Oba tyto subjekty se k těžbě písku uvnitř města postavily s racionálním a jednoznačným přístupem s cílem napravit chyby předchozích vedení města, a to prokázaly a prokazují dodnes konkrétními a odvážnými akty a činy.

Město proto na základě právních analýz usnesením rady města ze dne 10. 11. 2016 od nájemní smlouvy na pozemky odstoupilo. Přesto však vedení města bylo připraveno s těžbařskou společností dále jednat. Jednání sice proběhla, avšak se stejnými výsledky poznamenanými zásadním odmítáním všech možných kompromisů. Takto například vedení města svolalo s těžbařem za účasti zástupců dotčených občanů Staré Boleslavi jednání s cílem hledat rozumný kompromis a dne 30.1.2017 proběhl na radnici první „kulatý stůl“, kde byla ze strany občanského hnutí jasně vymezena vůle hledat řešení v redukci prostoru těžby a záruk, že se z vytěženého prostoru nestane skládka. Další kulatý stůl proběhl dne 21.2.2017, na němž však vedení těžbařské společnosti poměrně rigidně setrvalo v pozici

odmítání jakýchkoli ústupků. Přesto se podařilo dohodnout, že proběhne ještě jedno jednání bez vedení města, což se uskutečnilo dne 1.3.2017 mezi zástupci občanského sdružení a vedení těžařské společnosti. Výsledkem poměrně náročného jednání byly pouze významné ústupky ze strany občanského sdružení a vůle pokračovat v dalších jednáních. Bohužel již 3. 3. 2017 vedení těžařské společnosti oznámilo zástupci občanského sdružení své konečné rozhodnutí, že žádné kompromisy nepřipadají v úvahu a žádná jednání již pokračovat nebudou.

Těžařská společnost pak podala dne 30. 1. 2018 u Okresního soudu Praha-východ žalobu na město a domáhala se jí určení, že právní poměr založený smlouvou o nájmu pozemků uzavřenou dne 24. 3. 2011 existuje.

Tato žaloba těžaře byla soudem zamítnuta a soud dal za pravdu městu. Těžařská společnost však podala odvolání ke krajskému soudu.

V r. 2017 navíc těžařská společnost zásadním způsobem porušila nájemní smlouvu na pozemky města v prostoru Proboštské louky, když tyto přenechala bez souhlasu města do užívání třetí osobě, která za tyto zemědělské pozemky inkasovala finanční prostředky ze Státního zemědělského intervenčního fondu a mj. také proto město v dubnu r. 2017 tuto nájemní smlouvu vypovědělo.

Těžařská společnost se rozhodla i nadále problémy řešit žalobami a soudy, které jak známo často mění zásadně situaci a rozhodnutí předchozí. Vlekly spor, v němž rozsudky zaznamenaly přes mimořádné opravné prostředky celou řadu „kotrmelců“, není dosud ukončen. Posudte sami, Nejvyšší soud ČR dvakrát v dovolání rozhodl ve

prospěch města a věc vrátil nižším instancím, přičemž při třetím dovolání ten samý soud o 180° otočil a rovnou pravomocně rozhodl ve prospěch těžaře. Město proto podalo ústavní stížnost, kterou se snad bude Ústavní soud zabývat.

Přes marné opakované pokusy občanského sdružení i města k nalezení smířčího, kompromisního řešení a díky „nekončícímu“ soudnímu sporu se pak dnešní rady a doporučení některých politických subjektů o tom, že oni by hledali řešení v dohodě s těžařem, mají nádech spíše populistický, bez racionálního jádra a jakékoli zkušenosti.

Do dnešního dne bohužel tato těžba spolu se všemi jejími negativními důsledky (jako je i následná skládka inertních materiálů) stále našim občanům hrozí.

Lidé mají dobrou paměť, zvláště pak na křivdy a ať již soudní spor dopadne jakkoli, téma bude i nadále aktuální, protože Naše dvojměstí bude i nadále hájit práva občanů.

PODPÁSOVKY V KOMUNÁLNÍ POLITICE

Tomáš Benda

V listopadu roku 2020 mi přišel email, jehož přílohou bylo kompletně zpracované trestní oznámení s dvanácti stránkami dalších podkladů. Jednalo se o vypracované trestní oznámení ve věci možného neoprávněného užívání pozemku u restaurace Melicharka. Takto zjištěných nesrovnalostí se při městem spuštěné inventarizaci majetku a digitalizaci katastrálních map řešilo desítky a podotýkám, že s námi (spoluvlastníky Melicharky) bylo postupováno stejně jako ve všech podobných případech. Tuto část pozemku jsme následně odkoupili za tržní cenu, stejně jako ostatní spoluobčané ve všech dalších desítkách případů. Nicméně vymyšlená „kauza“ posloužila k dehonestaci mého jména v Parlamentních listech, vybraní opoziční zastupitelé ze mě na místních sociálních sítích vykonstruovali zloděje. Od obdržení zmíněného emailu došlo na mě i na mého společníka k půlročnímu sílícímu tlaku, který vyvrcholil podáním trestního oznámení na Policii ČR. Po důkladném šetření Policie ČR toto oznámení odložila jako

nerelevantní. Popisuji vám tento příběh, který ilustruje, jak silný a často nechtuný tlak byl vyvíjen částí místní opozice a na ní napojených osob. Podobným útokům byli vystaveni další moji koaliční kolegové a zastupitelé z Podpory občanů a Našeho dvojměstí, kterým útoky zasáhly do osobních životů a někdy způsobily i vážné problémy v podnikání. Jeden z posledních úderů pod pás z letošních prázdnin, bylo natočení videospotu předsedou opoziční strany, který nejspíše v touze po moci, osočil místostarostu Soukupa z natáčení erotických filmů. Petr Soukup nikdy žádné, natož erotické filmy nenatáčel, ze zkušenosti zaměstnanců úřadu i své mohu říci, že je to člověk poctivý, akční a velmi pracovitý. Na radnici přinesl velmi svěží vítr, jen možná opět nejde některým lidem tak na ruku, jak by si přáli. Opoziční zastupitel Jan Jirovský píše, že se snažil jít ve volebním období vždy po míči, nikoliv po hráči. Já sám ze své zkušenosti a ze zkušenosti svých kolegů mohu říci, že jistá část opozice šla zcela bez jakýchkoli limitů přímo po hráči. A za některé líbivé opozičníky to zase šikovně dělají jejich mecenáši, podporovatelé a zákulisní hráči, kteří jsou ochotni a schopni rozehrát jakoukoli špinavou hru. Lidé, kteří za těmito hanebnými a křivými útoky stojí, se nikdy nikomu za čtyři roky neomluví a zřejmě takové jednání považují v předvolební boji za zcela normální. Za tři týdny jdeme společně k volebním urnám, na čelních místech kandidátek najdete tváře, kteří mají skvělou sebe prezentaci na sociálních sítích a i zde v Městských listech se profileovali jako ti správní světloňosi pro naše město. Já přeji nám všem, abychom volili s rozvahou a měli šťastnou ruku s vědomím, že není vždy všechno zlato, co se třpytí.

ANKETNÍ OTÁZKY PRO NOVÉ TVÁŘE ND

Marek Moravský

Co je největším problémem města a jak ho chcete řešit?

V současnosti vidím největší problém s dopravou ve městě. Dnes dá celkem práci se dostat z Boleslavi do Brandýsa a zpátky ať už ráno, či odpoledne. A to ať už jedete za prací, odvézt děti do školy, školky či na kroužky, anebo nakoupit. V případě, že se něco stane na dálnici, je to ještě obtížnější. S nárůstem výstavby a nárůstem počtu obyvatel tento problém vidím jako zásadní.

S růstem počtu obyvatel jde ruku v ruce dostatečná kapacita míst do škol a školek. Nerad bych se totiž dočkal toho, že se bude o děti losovat, nedej bože se místní děti do škol nedostanou a rodiče je budou muset dovážet jinam. To samé platí pro sociální péči. Musím zmínit také stále nedokončené investiční akce do místní infrastruktury, sportovní halu a dalších. Zvláštní kapitolou je bezpečnost. Musím konstatovat, že s nárůstem pracovníků z ciziny se občas objeví problémy. Projít se večer po náměstí či ulici Pražská v Brandýse je kolikrát zážitek. Určitě nechci mít pocit toho, že by se měl člověk bát pustit svoje dítě či manželku se projít po městě. V neposlední řadě pokládám za problematické také mnohé developerské projekty. Je logické, že se musíme stavět, ale je důležité plánovat, korigovat a hlavně udržet zdravý rozvoj města.

Které je Vaše nejoblíbenější místo ve městě?

Jakožto člověk sportovně aktivní jsem se celé dětství pohyboval na hřišti na Spořilově a dnes jsem zase dost často přes řeku na Lázeňské. Je tady spousta pěkných míst, ať už okolo zámku, v Houštce, na Proboštáku nebo v lesích.

Máte nějaký nápad, který by pomohl městu i jeho občanům?

Nápadů má člověk dost, na druhou stranu, co se líbí mně, nemusí se líbit jiným. Každopádně líbí se mi myšlenka socializace lidí. Pořádání různých společenských (kulturních, hudebních, sportovních) akcí, kam můžete vyrazit s rodinou či přáteli a společně strávit čas. Zmíním třeba akci 110 let fotbalu FK Slavoj Stará Boleslav, kdy x set lidí strávilo fajn sportovní den a večer si poseděli u piva či vína a sledovali ohňostroj. Dobrých akcí, co se tady pořádá, je dost a je potřeba v tom pokračovat a rozvíjet je.

Co se Vám ve městě nelíbí?

Asi je to hodně spojené s tím prvním bodem. Takže určitě to, že jet do Brandýsa a zpátky kolikrát zabere hodinu. Nárůst ubytovacích kapacit a s tím spojenou problematiku. Určitě to, že takové velké město nemá kulturní dům.

Jak chcete městu pomoci v dalších čtyřech letech?

Určitě naslouchat lidem a problémy nepřehlížet. Každý můžeme pomoci, když nebudeme lhostejní a budeme se snažit pro naše město, kde žijeme, něco udělat, a to krok za krokem. Je důležité si uvědomit, že ne všechno se povede hned, ale musíme udělat vše pro to, abychom to zkusili a dotáhli věci do konce.

PODPORA SPOLKOVÉHO ŽIVOTA A JAK DÁL

Je známo, že jsme město je spolek spolků a vůbec se za to nestydíme, naopak jsme na to hrdí. Každý má v našem městě nějakou ušlechtilou zálibu, bez které se neobejde. Někdo hraje fotbal, jiný dribluje nebo napaluje tenisové míčky. Pokud někdo nesportuje a neběhá, tak určitě hraje na klavír, hezky maluje nebo krásně zpívá. A město si je vědomo, že tyto aktivity a náplň volného času musí podporovat, neboť díky spolkům město žije a baví se. Současně je to ta nejlepší prevence proti drogám a vandalismu.

Spolek Naše dvojměstí si na podpoře volnočasových aktivit vždy velmi zakládal. Od roku 2015, kdy o této oblasti již mohl rozhodovat, kontinuálně navyšoval rozpočtovou položku určenou pro sportovní organizace a spolky. Zatímco v roce 2014 (poslední rok vlády předchozí radnice) činila dotační podpora jen 1,8 mil. Kč, v dalších letech utěšeně narůstala, o čemž svědčí čísla (viz tabulka níže).

Z uvedených čísel je zcela patrné, jakými sumami město sport, kulturu, ale i sociální oblast podporovalo. Příspěvky jsou oproti roku 2014 na úrovni desetinásobku! Finance směřovaly především do každodenní činnosti sportovních, kulturních a volnočasových organizací tak, aby mohly normálně fungovat a nemusely veškerou činnost dotovat z členských příspěvků, které by tak vystoupaly do obrovských výšin.

Vedle běžné činnosti radnice podporovala i vlastníky jednotlivých sportovních areálů v jejich investičních aktivitách a zvelebování sportovních stánků. Poskytnutím tzv. infrastrukturních příspěvků město doplnilo dotační žádost daného subjektu u NSA. Šlo o tzv. vlastní zdroje klubu, které by spolky ve své pokladně jen těžko hledaly, protože šlo o částku ve výši 5 mil. Kč. Tu nakonec město poskytlo atletům, veslařům a brandýským fotbalistům. Díky tomu vyrostla na Labi nová moderní loděnice veslařského klubu KV Kondor, výraznou modernizací prošel atletický stadion v Houštce a na Spořilově vzniklo hřiště s umělou trávou. Nemalými částkami město podporovalo také rozvoj tenisového areálu LTC Houštka, stolně tenisový klub TTC Brandýs, BK Brandýs, šermíře, boleslav-

ské fotbalisty a řadu dalších. Zásadní sportovní investicí města bylo také nedávné odkoupení umělého slalomového kanálu. Ten má ve sportovní tradici města významnou roli a dává nový rekreační potenciál Ostrůvku. Díky kanálu máme ve městě olympijské vítěze a mistry světa. Je slušně vytižen a dělá městu dobré jméno. Ke zmírnění pořizovací ceny může přispět využití hydroenergetického potenciálu slalomové dráhy.

Kulturní a umělecké spolky jistě přivítají možnost realizovat své vystoupení na nové kulturní scéně Orlovna s kapacitou pro cca 200 diváků. A v této sféře by se nemělo ani zapomínat na obrovský potenciál brandýského zámku.

Město výše zmiňované organizace podporovalo i v době covidu, tedy v období, kdy se náplň volného času nedala realizovat vůbec nebo jen virtuálně. A v podpoře hodláme pokračovat i nyní, kdy do činností zájmových organizací stále více doléhají obří energetické náklady. Jedním z rychlých opatření je i možnost uplatnit energetické náklady při vyúčtování městského příspěvku na činnost.

Vedle přímé podpory volnočasových aktivit, ve které chce město i nadále pokračovat, výrazně podporujeme i řadu významných akcí. Díky tomu se v našem souměstí koná řada nových zajímavých a hojně navštěvovaných akcí jako je Čertovský rej, Noc filmové hudby, Food Festival. V podpoře akcí chceme samozřejmě pokračovat. Plně si uvědomujeme, že náklady na uspořádání kvalitní akce se neustále zvyšují. Proto chceme i v této oblasti vyčlenit z rozpočtu města ještě více financí.

2016	2017	2018	2019	2020	2021
8,9 mil. Kč	10,55 mil. Kč	11,65 mil. Kč	13,1 mil. Kč	23,3 mil. Kč	12,6 mil. Kč

Petr Soukup, 37 let
místostarosta města a vydavatel
Miluje město, jeho tep i obyvatele.

Petr Popelka, 46 let
majitel gastrofimy
Je mu dobře mezi
obyvateli - kamarády.

Marek Sklenář, 46 let
pořadatel kulturních akcí
Milovník života s velkým srdcem
pro druhé a hlavou plnou
skvělých nápadů.

Petr Čeněk, 55 let
provozovatel Sportcentra
a hlava brandýského basketu
Navazuje na své předky,
osoby důležité pro město i občany.

Jesika Liptáková, 29 let
projektová manažerka
Jesiku život ve městě baví a věří,
že by se mladí lidé měli aktivně zapojovat
do jeho chodu.

Anna Hatašová, 67 let
aktivní seniorka a zřejmě
nejprůvůdčivější matrikářka města
Má ráda město, lidi, Labe,
vnučata a pivo.

Tomáš Benda, 47 let
obchodník
Služnost se nedá koupit,
můžeme ji ale zvolit.

Michala Motlíčková, 48 let
ekonomka
I když tu není sníh ani pořádný
kopec, naše město má
moc ráda.

Jan Havlíček, 33 let
obchodní ředitel
Po městě nejenom vesluje,
ale i vnímá jeho proměny.

Monika Fantová, 48 let
ředitelka MŠ
Mateřské školky jsou
jejím druhým domovem.

Jakub Ších, 34 let
tělocvikař na boleslavské ZŠ
a otec florbalového klubu Falcon
Milovník pohybu, florbalového
míčku, Staré Boleslavi a zmrzliny.

Alice Kubálková, 60 let
pedagožka a zástupkyně
ředitele ZŠ Na Výsluní
Vidí svět dětskýma očima
a vnímá jeho potřeby.

Václav Bartoníček, 73
rockový zpěvák ve výslužbě,
houževnatý odpůrce těžby
šterkopísku na proboštské louce
Vzkazuje těžaři, že se dílo nezdaří.

Zuzana Trávníčková, 45 let
odborná asistentka na VŠE,
zástupkyně ND v komisi pro životní
prostředí, duši i tělem skautka
Miluje polabskou přírodu
se všemi klady i zápory.

Nina Kolářová, 76 let
důchodkyně, emeritní
ředitelka ZŠ Na Výsluní,
která udala škole
základní a jedinečný směr
Má slunce
v brandýsko-boleslavské
duši.

Julie Spieszová, 29 let
terénní pracovník v sociálních službách
Věř, že nejlepší motivace se rodí
z práce na tom, na čem vám záleží.

Marek Moravský, 36 let
obchodní manažer
Podporuje sport ve městě
a vnímá problémy mladých rodin.

Zdeňka Zítová, 64 let
operátor PC, aktivní žena starající se
o rodinu, Boleslav a areál U Karla
Ráda cestuje, ale vždy se ráda
vrací domů do Staré Boleslavi.

Jan Náměstek, 44 let
IT specialista, jehož velkým
hobby je dogbiaton
Virtuální svět je dobrým
pomocníkem, ale špatným vládcem.

Luboš Burian, 36 let
specialista infrastruktury
Miluje svou rodinu a i městské
příběhy, které dokáže zachytit
svým fotoaparátem.

Petr Kukul, 51 let
básník a literát
Město vidí básnickýma
očima, nachází v něm
spoustu zajímavých
míst i lidí.

- Dokončení haly u "Palachovky"
- Kulturní dům Orlovna
- Řízený a kontrolovaný rozvoj města
- Nová základní škola
- Houštka a Ostrůvek klidovou zónou
- Podpora spolků a seniorů

At' nám všem na podzim padne šestka.

